Hjónin í Dvergasteinum

Jóhanna Sigríður Tiríksdóttir ljósmóðir og Sigurður 7. Sigurðsson skipstjóri.

Það mun hafa verið á annan dag jóla árið 1935 að þau giftu sig Sigríður Tiríksdóttir frá Sandhaugum og Sigurður í Dvergasteinum, eins og hann var jafnan nefndur af kunnugu fólki, og ~~á~~ Dvergasteinum varð heimili þeirra beggja til dauðadags. Sigríður var þingeyingur að föðingu og fóstri, fodd að Sandhaugum í Bárðardal 26. oktober 1909, dóttir Tiríks Sigurðssonar bónda þar og konu hans, Guðrúnar Jónsdóttur, bónda að Víðikeri og síðar að Jarlsstöðum, Þorkelssonar, og var móðir Sigríðar systir Sturlu bónda á Fljótshólum og þeirra systkina.

Sigríður stundaði nám í héraðsskólanum að Laugarvatni, húsmóðraskólanum að Laugum í Þingeyjarsýslu og Ljósmóðraskóla Íslands. Sigríður var ljós yfirlítum, frið sínum og full meðalkona á allan vöxt. Ágota vel gefin, heilsteypt, djörf og hreinskiftin. Vinföst var hún og drengur góður. Sigríður var

vinsal í starfi sem ljósmódir og var leitad til hennar vída ad, bödi í forföllum annarra ljósmodra og af gömlum skólafélögum.
Auk ljósmódur starfa vann Sigridur vid hlid héradslaknis ad hjúkrun og ádstod vid þá sem midur máttu
Sigridur lést langt um aldur framm þann 6. februar 1954 – afleidingar brunasára er hún hlaut á heimili sínu 10 dögum ádur.

Sigurdur Ingólfur Sigurdsson var faddur ad Sjólyst á Stokkseyri þann 9. september 1909, sonur hjónanna Sigurdar Magnússonar frá Votamýri á Skeidum og Ingigerdar Kolbeinsdóttur frá Mástungu í Gnúpverjahreppi.
Módur sína misti Sigurdur í spönskuveikinni 1918, barst sídar med födur sínum ad Dvergastein-um. Má segja ad Sigurdur hafi alist upp í fjörunni á Stokkseyr þó hann á sumrum dveldi hjá frondfólki sínu á Skeidum.
Fyrst var Sigurdur í skiprúmi hjá Bjarna Jónassyni, þektum formanni á lokaskeidi áraskipanna hér, enfermingar árid sitt rédst hann til sjóródra á Austfjördum med Sigurdi syni Bjarna og 15 ára ör hann kominn á útveg Ingvars

Guðjónssonar á Sigluffirði, þá með ödrum syni Bjarna Jónassonar, hinum landspekta skipstjóra og aflamanni Sighvati Bjarnasyni úr Vestmannaeyjum. Með Sighvati er Sigurður svo óslitið, afladi sér réttinda, bödi til þess að stýra skipi og gæta vélar, proskadist í það að vera hans önnur hönd, þar til að Samvinnufélag Stokksyringa hóf hér útgerð 1934, þá réðst hann sem formaður á einn af bátum þess og stýrði honum í 20 ár, síðast sem eigandi að hluta á móti ödrum, eftir að Samvinnufélagið hætti útgerð.

Eftir að kona Sigurðar féll frá hætti hann sjómennsku, en vann á Selfossi við bílavidgerðir. Að loknu dagsverki þann 14. október 1965 hneig Sigurður niður meðvitundarlaus og var fluttur beint á sjúkrahús. Heilablöding með tilheyrandi af leidingum var það mein sem nú var við ad fárt ~~[illegible]~~, og þó hann kæmist á ról aftur þá dro það til dauða hinn 17. mars 1968 — — Sigurður var röskur meðalmaður á hæð, frídur sínum, fullur að vöngum, skolhærður, gildvaxinn, sívalur og afrendur að afli.

Þeim varð ekki barna audið Sigurði og konu hans Sigríði Eiríksdóttur, en þau ólu að varu legu legti ugg systurdóttur Sigríðar

Dunu Gudrúnu Bjarnardóttir frá Selfossi, nú húsfreyju að Holti. Boði voru þau hjón sóngvin[x] félagsleynd og vinnörg. Það geisladi frá þeim lífsfjöri og þrótti þar sem þau fóru. Þau settu svip sinn á sveit sína og samtíð. Blessuð veri minning þeirra.

Sigurgrímur Jónsson

x) góðus starfskraftus kirkju sinnar